

Літературний жанр "Троєщинська поезія"

Ярослав Брунько

ЛІТЕРАТУРНИЙ ЖАНР - ТРОЄЩИНСЬКА ПОЕЗІЯ

Автор - Брунько Ярослав Олександрович

Дата створення - 20 серпня 2026 рік

Троєщинська поезія — авторський урбаністичний літературний жанр, що зображує життя, атмосферу, людей, історію, культуру та повсякденність Троєщини. Жанр поєднує особисті переживання автора з образом великого київського житлового масиву, перетворюючи звичайні двори, багатоповерхівки, дороги, транспорт, магазини, школи, парки та вечірні вулиці на поетичний простір.

Основою троєщинської поезії є Троєщина як головний художній образ. У таких творах можуть порушуватися теми дитинства, дружби, кохання, самотності, дорослішання, мрій, війни, пам'яті, міського життя, соціальних проблем та майбутнього району. Важливе місце посідає контраст між буденністю спального району та великими почуттями людини, яка в ньому живе.

Для жанру характерне використання реальних міських деталей: назв вулиць, дворів, зупинок, шкіл, магазинів, маршрутів, станцій метро та інших місцевих орієнтирів. Завдяки цьому поезія набуває документального й водночас романтичного характеру.

Троєщинська поезія може бути як реалістичною, так і символічною. Звичайна багатоповерхівка може перетворюватися на символ людської самотності, нічні вікна — на символ тисячі людських історій, а дорога додому — на образ життєвого шляху.

Особливістю жанру є локальний патріотизм — любов до свого району та прагнення показати, що звичайне місце також має власну історію, культуру, красу й поетичну цінність. Троєщина постає не просто як географічна територія, а як окремий художній світ.

Головний принцип троєщинської поезії: поезія може народжуватися не лише в історичних місцях чи мальовничих краєвидах — вона може жити між бетонними будинками, у дворах, автобусах, під'їздах і вечірніх вулицях.

Жанр може використовувати різні поетичні форми: вільний вірш, римовану поезію, чотиривірші, поетичні замальовки, балади, любовну лірику та соціальну поезію. Його визначає не форма вірша, а **тема, атмосфера та зв'язок твору з Троєщиною.**

ПРИКЛАД ВІРША

"Мій район"

На Троєщині вечір повільно сідає,

Ліхтарі запалюють вікна в домах.
Тут кожен свій шлях, свою мрію тримає,
І кожен залишає свій слід на дворах.

Тут вітер гуляє поміж висотками,
І трамвайні колії кличуть кудись.
Тут люди зустрілись колись випадково —
І, може, назавжди залишились.

Тут школа, аптека, знайомий кіоск,
Тут вечір спускається тихо на місто.
Додому веде мене кожен крок,
А серце шепоче: "Тут жити — це чисто".

А вночі, коли місто вкривається тишею,
Вікна палають вечірньою свіжістю.
І серце шепоче: "Тут хочу я жити",
Бо Троєщину рідну неможливо не любити.